

КРАЄЗНАВЧИЙ ДОРОБОК А.І. ДИМІНСЬКОГО

Російське географічне товариство 1869 року направило під керівництвом П.Чубинського експедицію на Правобережну Україну. Протягом року члени експедиції об'їздили багато місць, побували в Кам'янці. Був підготовлений звіт, відомий як "Праця етнографічно-статистичної експедиції в Західно-Російський край". У цей же час М.Драгоманов видав збірку "Малоросійські народні перекази і оповідання". Обидва автори використали частину матеріалів зібраних невтомним подільським дослідником А.І.Димінським, який вніс вагомий доробок у фольклористику та етнографію краю.

Ось що повідала в той час газета "Киевлянин": "Андрій Іванович Димінський, що проживає в Подільській губернії, Новоушицького району, в с.Струга, заявив, що в нього є зібрання подільських пісень - 2000 різного змісту, 200 казок, 200 прислів'їв і загадок. Крім того опис забобонів і марновірностей з приводу різних випадків житейських. Димінський готовий уступити на особливих умовах це зібрання, що являє собою багатющий матеріал, видати яке йому самому не дозволяють особисті можливості."

Але видати за життя цей матеріал він так і не зумів. Значну частину їх відправляв до Києва, Подільського статистичного комітету, "Русского географического общества", дійсним членом якого

ТМ
зГОДОМ СТ8.ІЗ.

Ще й досі в бібліотеці та архіві географічного Товариства в Петербурзі зберігається його

етнографічний збірник "Суеверные обряды при постройке дома в Каменец-Подольской губернии", а також 13 рукописних матеріалів загальною кількістю 230 аркушів. Про якість даних матеріалів говорить хоча б те, що Рада Товариства 1862 року присудила А.І.Димінському бронзову медаль.

Частина спадщини зберігається в національній Академії наук України, зокрема - в Інституті мистецтвознавства, фольклору та етнографії, Зусиллями вчених-фольклористів, зокрема академіка А.Кримського, було зібрано і підготовлено до друку велику збірку А.І.Димінського "Казки та оповідання з Поділля", яка вийшла 1928 року,

Наприкінці 80-х років юні краєзнавці Струзької середньої школи під керівництвом тодішнього директора Й.Ф.Дердюка встановили багато

трагічних сторінок біографії А.І.Димінського. Ці матеріали друкувалися в районній та обласній пресі,

але «Україна», А той факт> що за ПОГЛЯДИ
вшного писаря А.І.Димінського часто переводили

г Могилівського повіту в Ушицький, потім ЛеТичівський ював він в орининській та

Війтовецькій волості, а найбільше в Струзві, дає

підстави здогадатись, що значну частину матеріалу він почерпнув також на території нашого Дунаєвчеського ртм⁰¹ ^ отме^e із

пу&шеаци та архівів дослідники можуть черпати матеріали, зібрані Димінським

на Дунаєвеччині, і використовувати під час роботи над нарисами з історії сіл і селищ.

Примітки

"Дунаєвеччина очима дослідників, учасників і свідків історичних подій. Редакційна колегія: Винокур І.С., Данилюк Ю.З., Завальнюк О.М., Захар'єв В.А., Прокопчук В.С. (голова). Київ - Рідний край, 1997. - с.239-240